

РЕШЕНИЕ

№ 26711

гр. София, 02.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **3639** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ФД ЕСТЕТИКС ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя С. И. Ф. срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221722002778-091-001/21.07.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – В. Т., потвърден с Решение № 1499/20.10.2023 на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който на дружеството са установени задължения за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 50 000,00 лв., заедно с лихви в размер на 12 962,39 лв. Настоящото дело е образувано, след като с Решение № 3054 от 18.03.2026г. по адм.д. № 846/2026г. по описа на Върховния административен съд (ВАС) е отменено изцяло Решение № 39025/24.11.2025, постановено по адм. д. № 11403/2023 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

В жалбата се твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Според жалбоподателя актът е издаден от некомпетентен орган. Счита, че достъп на ревизиращите до счетоводството на дружеството е бил предоставен и те е следвало да се снабдят с копия от релевантните за производството документи, а не да изискват с ИПДПОЗЛ дружеството да представи всички документи, които счита за относими. В тази връзка оспорва приложимостта на

чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК и извода, че са налице основанията за преминаване на ревизията по този особен ред. Изразява несъгласие с приетото, че дружеството е декларирало висока касова наличност в ГФО, доколкото липсва да са били намерени наличности при посещение на офиса на фирмата в хода на ПУФО, приключила с протокол от 13.02.2022г., резултатите от която са присъединени към ревизионното производство. Оспорва и заключението на ревизиращите, относно установеното наличие на скрито разпределение на печалба по смисъла на пар. 1, т. 5, б „а“ ДР от ЗКПО. Сочи, че в хода на ревизията и с подаденото срещу РД възражение са представени множество документи, които ревизиращият орган е игнорирал в нарушение на чл. 37, ал. 1 от ДОПК. Счита извода на ревизионните органи за дължимост на окончателен данък по чл. 38 от ЗДДФЛ, в посочения размер, за неправилен и формиран при неправилна преценка на фактите, установени по време на ревизията. Подробни съображения излага в писмени бележки. Моли съда да отмени РА като незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, в съдебно заседание излага становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Счита, че констатациите в РА не се опровергават от представените от жалбоподателя доказателства, съставени с цел тяхното опровергаване, несъществуващи към момента на скритото разпределение на печалба и основание за облагане по реда на ЗДДФЛ. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото и за предходните производства развили се пред АССГ и ВАС в размер на 9 587 лв.

Административен съд София - град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Съгласно, чл. 222, ал. 2 от АПК, Върховният административен съд връща делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, когато: 1. установи съществено нарушение на съдопроизводствените правила; 2. трябва да се установят факти, за които събирането на писмени доказателства не е достатъчно.

Видно от мотивите, изложени в решение № 3054/18.03.2026г. по административно дело № 846/2026 г. на ВАС, VIII отделение, при новото разглеждане на делото следва да се обсъдят и преценят всички, приобщени по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност. Указанията са да се изяснят релевантните за спора факти и обстоятелства, да се обсъдят събраните доказателства, както и доводите и възраженията на страните. На база фактическите установявания съдът да формира правните си изводи.

Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП" - С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, налагат извод за нейната процесуална ДОПУСТИМОСТ.

Началото на ревизията е поставено със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221722002778-020-001 от 06.06.2022г. (л.36 от дело № 11403/2023г. по описа на АССГ), връчена по електронен път на 15.06.2022 г., издадена от Р. И. Ф. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощен със Заповед № 3-ЦУ- 753 от 05.05.2022г. и Заповед №3-ЦУ-996 от 06.06.2022г. (л.31 и л. 34) на зам.-изпълнителния директор на НАП. Предметът на ревизията спрямо „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД обхваща задължения за корпоративен данък за 2020г. и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и

чуждестранни физически лица за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2020г.

Със Заповед № Р-22221722002778-023-001 от 01.07.2022г. е спряно производството по извършване на ревизията, считано от 01.07.2022г. и е възобновено със Заповед № Р-22221722002778-143-001 от 15.09.2022г. (л. 39 и л. 41 от дело № 11403/2023г. по описа на АССГ).

За резултатите от извършената ревизия е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221722002778-092-001 от 14.12.2022г., връчен по електронен път на 18.01.2023 г. (л.51). Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл.117, ал. 5 от ДОПК с вх. № № 2089/06.03.2023г., което е обсъдено и преценено от ревизиращия екип като неоснователно.

Въз основа на съставения ревизионен доклад, органът възложил ревизията - Р. И. Ф. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. и ръководителят на ревизията - Л. В. Ц., на длъжност главен инспектор по приходите при същото ТД на НАП, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, са издали РА № Р-22221722002778-091-001 от 21.07.2023г., с който са установени задължения за довносяне за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 50 000.00 лв. и лихви за просрочие в размер на 12 962,39 лв. Ревизионният акт е надлежно връчен на ревизираното лице по електронен път на 31.07.2023г.

На 14.08.2023г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция „ОДОП“ С. е подадена жалба вх. № 53-03-2561/14.08.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-1256/23.08.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., с която „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД оспорва РА № Р-22221722002778-091-001 от 21.07.2023г.

С Решение № 1499/20.10.2023г. директорът на дирекция „ОДОП“ С. е потвърдил РА в частта на установеният за внасяне окончателен данък по чл. 38 от ЗДДФЛ, ведно със съответните лихви - предмет на настоящото съдебно производство.

В хода на ревизията е констатирано, че „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ през ревизирания период е с основна дейност извършване на извънболнична дентална медицинска помощ в т.ч.: диагностика, лечение, рехабилитация и наблюдение на болни, консултации, профилактика, предписване на изследвания, имплантология, естетична дентална медицина, дентална хирургия, детска дентална медицина, извършване на сделки за нуждите на осъществяваната медицинска дейност за нуждите на пациентите в Д. център, находящ се в [населено място], [улица], № 53А. Дружеството е вписано в Търговския регистър с капитал 5 000 лв. Собственици на капитала са Д. Д. и С. Искандар Ф., а дружеството се управлява и представлява от С. Искандар Ф..

В ИС на НАП е установено регистрирано ФУ с изградена дистанционна връзка от обект за предоставяне на медицински услуги, на адрес: [населено място], [улица], № 53А. Установено е, че задълженото лице е отчитало приходи в брой и банкови плащания чрез ПОС терминал. Има регистрирани 17 бр. трудови договора. Ревизираното дружество не е регистрирано по ЗДДС.

Ревизиращите са констатирани, че на „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА" ООД не са извършвани предходни ревизии.

Настоящата ревизия е възложена след извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО), възложена и приключила с Протокол № П-22221721138311-073-001 от 13.05.2022г. Констатирани са декларираните от дружеството големи касови наличности в годишните финансови отчети (ГФО) - приключва финансовата 2019 г. с парични средства в брой в размер на 785 000 лв., а финансовата 2020 г. с парични средства в брой - 36 000 лв.

Декларираните големи касови наличности в ГФО не са намерени в наличност при посещение на офиса на фирмата. Всички доказателства, събрани в хода на извършваната проверката, са присъединени като доказателство към ревизионното производство с Протокол Кд-73 за присъединяване на документи от друго производство № Р-22221722002778-ППД-001 от 01.12.2022г. (Приложение № 2).

В хода на ПУФО, на 09.08.2021 г. са извършени посещения на декларираните от дружеството адреси, документирани с Протокол № 0400481/09.08.2021 г. (л. 40 от Приложение № 1), с цел проверка на касовите наличности на парични средства в брой чрез извършване на физическо преброяване. На адреса за кореспонденция не е установено лице за контакт, поради което органите са отишли на адреса, на който се помещава денталната клиника на дружеството - [населено място]. [улица], №1 2А. Установена е касова наличност от 300.00 лв. От управителя С. Ф. писмено е декларирано, че документите на дружеството се намират в „счетоводния офис“. Декларирал е, че касовата наличност се съхранява в сейф в неговия дом /апартамент/ в [населено място]. [улица], № 12А, като е заявил че допълнително ще посочи дата, час и място, където ще се преброят парите. Достъп не е предоставен.

На 09.08.2021г. на проверяваното дружество е връчено искане за представяне на документи № П-22221721138311-040-001/09.08.2021г, с което са изискани търговска и счетоводна документация, свързана с осъществяваната дейност. В указания срок не са представени документи, справки и обяснения. На 26.08.2021г. по електронен път е изпратена вносна бележка от 11.08.2021г. - за внесени по сметка на дружеството 137 000.00 лв. (л. 81 от П.. № 1).

На 23.11.2021г., с цел преглед на оригинални счетоводни документи, органите по приходите са посетили „ВЕСПУЛА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], осъществяващо счетоводното обслужване на ревизираното лице, за което е съставен Протокол №1806153 от 23.11.2021г. Представени са две пълномощни в полза на „ВЕСПУЛА“ ЕООД и Д. З., а за преглед са предоставени само фактури и месечни фискални отчети. Счетоводната отчетност не е представена с обяснението, че имат проблем със счетоводния софтуер и се налага осчетоводяване на документите от 2016 г. до момента на проверката.

На 25.01.2022г. е подадена молба от Д. З. за спиране на производството за срок от три месеца, на основание чл. 34, ал.1, т.5 от ДОПК поради технически проблем със счетоводния софтуер, загуба на данни. Производството по извършване на проверката е спряно на 25.04.2022г. и е възобновено на 26.04.2022г.

На 12.05.2022г. от проверяваното лице по електронен път са представени хронологии на счетоводни сметки, за които проверяващите са констатирани, че не дава информация за стопанските операции за проверявания период. Представени са също 3 броя заповеди за извършване на инвентаризация на паричните средства и три протокола за изброена касова наличност. Според протоколите към 30.12.2019 г. касовата наличност е 785 779.16 лв.; към 30.12.2020 г. - 36 423.12 лв. и към 09.08.2021 г. - 133 798.11 лв. (л. 360-444 от П.. № 3).

Констатирано е, че към 13.05.2022г. – датата на приключване на ПУФО, независимо от проявената процесуална активност на проверяващите, от дружеството не са представени изисканите документи – оборотни ведомости; главни книги към 31.12.2019 г., 31.12.2020 г. и 09.08.2021 г.; регистър на средства в брой/хронология на сметка 501 „Каса“ – към 31.12.2019 г, към 31.12.2020 г. и към 09.08.2021 г. Не са представени и никакви документи за разходването през 2020 г. на паричните средства в брой, както и такива за предаване на сумите на трети лица като заем или на друго основание.

В рамките на ревизията на „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА" ООД с цел събиране на доказателства от

значение за данъчното облагане са предприети процесуални действия, подробно описани в РД, представляващ неразделна част от оспорвания РА по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На ревизираното лице на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК са връчени последователно 2 броя искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ) с №№ Р-22221722002778-040-001 от 06.06.2022г. и Р-22221722002778-040002 от 16.06.2022г. (П. № 2), в отговор на които посредством писма от 15.06.2022 г. и от 23.06.2022г., чрез информационната система на НАП е представена само главна книга за 2020 г., във файлови формати Excel и PDF.

На 26.10.2022 г. органите по приходите са посетили дружеството, отговарящо за счетоводството на ревизираното лице - „ВЕСПУЛА“ ЕООД с управител К. В. В.. Проведен бил разговор с упълномощено лице - А. Н. - счетоводител, като достъп до търговската и счетоводната документация на ревизираното дружество не е бил предоставен, а единствено повторно са представени ангажираните вече документи /заповеди и протоколи за инвентаризация на парични средства и вносна бележка, заедно с регистър „каса“ и „банка“/. Съставен е съответен протокол (л. 208 от П. № 2).

С оглед тези факти и обстоятелства приходните органи са приели, че е налице основанието, предвидено в чл. 122, ал. 1, т. 4 ДОПК – липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Основанието за водене на ревизия по особения ред е подкрепено от следните констатирани факти и обстоятелства: а/. не са представени първични счетоводни документи за ревизирия период; б/. не са представени хронологични регистри за ревизирия период; в/. не са представени оборотни ведомости за 2019г., 2020г. и 2021г.; г/. не са представени касови и банкови документи.

На дружеството е връчено уведомление по чл. 124. ал. 1 от ДОПК №Р-22221722002778-113-001 от 21.11.2022 г., с което е информирано за установените обстоятелства, както и че основата за облагане с корпоративен данък и данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за 2020 г. да бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК (л. 215 от П. № 2).

Връчено е било и ПДПОЗЛ с № Р-22221722002778-040-003 от 21.11.2022 г. с определен 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище. В отговор на 21.11.2022 г. по електронен път са представени оборотни ведомости за 2019 г. 2020 г. и 2021 г.; хронологичен регистър на счетоводни сметки 501 „Каса“ и 503 „Банка“ за 2020г.; договор за влог от 18.12.2020 г., задно е приложени към него осем приемо-предавателни протоколи за предаване на парични средства и договор № 2738 от 18.04.2019 г. за наем на сейф, целящи да установят, че през 2020 г. ревизираното дружество е предоставило касовите наличности за отговорно пазене на К. В. В. - управителя на „ВЕСПУЛА“ ЕООД, който ги е съхранявал в нает от него банков сейф.

От представените счетоводни регистри приходните органи са установили, че според главната книга към 31.12.2020 г. сметка 498 „Други дебитори“ е с дебитно салдо 1 000 000,00 лв., а според хронологичен регистър на сметка 498 – 1 „Други дебитори, партия К. В.“ има счетоводен запис с дата 30.12.2020 г. – дебит 498/кредит 501 за сумата 1 000 000,00 лв.

Съгласно сключен договор за влог от 18.12.2020г. с правно основание чл. 250 и чл. 257 от ЗЗД (л. 229 от П. № 2), между „ФД ЕСТЕТИКС - ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА ООД /влогодател/ и К. В. В. с ЕГН[ЕИК] /влогоприемател/ е уговорено предаването на 2 000 000.00 лева (два милиона лева)

срещу възнаграждение от 1 500.00 лв. за влогоприемателя, дължимо до края на м. 12.2022 г. Съгласно чл. 2 от договора приемането на парите от влогоприемателя е извършено в момента на подписване на договора, като същият договор служи като приемо-предавателен протокол, удостоверяващ предаването им. Влогоприемателят се задължава да пази парите и да ги върне, съгласно условията на договора. Договорът е за срок от две години, като в чл. 5 е определено възнаграждение от 1 500.00 лв. за влогоприемателя, дължимо до края на м. 12.2022 г.

Към Договора за влог от 18.12.2020 г. са представени два приемо-предавателни протокола за предаване на парични средства общо в размер на 1 200 000.00 лв. от ревизираното дружество на К. В. В. (л. 230-231 от същото приложение). Представени са и шест приемо-предавателни протокола за връщане на средства по договора за влог от страна на К. В. на управителя на ревизираното дружество, с дати: 06.07.2022 г. (200 000лв.); 07.06.2022 г. (200 000лв.); 10.10.2022 г. (120 000лв.); 11.10.2022г. (80 000лв.); 13.06.2022г. (300 000лв.); 20.06.2022г. (200 000лв.)

Съгласно приложения договор № 2738 от 18.04.2010 г. за наем на сейф, сключен между „РАЙФАЙЗЕН СЪРВИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /наемодател/ и К. В. В. /наемател/, страните са се уговорили лицето да ползва сейф № L 1067 с размер 45/30/50 см. срещу наемна цена 1188.00 лв. с ДДС, при срок на договора 1 година, считано от 18.04.2019 г. до 17.04.2020 г. При същите условия и за същия сейф страните са подписани впоследствие още два договора - № 2738 от 23.04.2021 г. и № 2738 от 11.05.2022 г. (л. 239-245 от Приложението/.

В ревизионния доклад (РД) ревизионните органи са анализирали представените им документи и са формирали извод, че същите са съставени единствено с цел обслужване нуждите на ревизионното производство, но не отразяват действително настъпилите факти. Аргументите са, че описаните по-горе документи са представени едва на 21.11.2022 г., което е след връчване на третото искане за представяне на документи и уведомлението по чл. 124 от ДОПК. Така също приходните органи са съпоставили датите на договора за влог /от 18.12.2020 г./ с датите на приемо-предавателните протоколи /30.12.2020г., 01.12.2021г., 07.06.2022г., 13.06.2022г., 20.06.2022г., 06.07.2022г.,10.10.2022г., 11.10.2022г./, както и датите на връчване на исканията за представяне на документи и датите на двете посещения в счетоводството /на 23.11.2021г. и на 26.10.2022г./. Относно твърденията за срив в счетоводния софтуер са изтъкнали, че договорите и приемо-предавателните протоколи не са счетоводни регистри и е следвало да бъдат налични в счетоводството, както при започване на проверката и ревизията, така и при двете посещения в счетоводството, доколкото не е било възможно да са засегнати от софтуерния срив в счетоводната система.

Изтъкнато е и противоречие между посоченото от управителя на ревизираното дружество в декларацията от 09.08.2021г., според която касовата наличност се съхранява в сейф в неговия дом /апартамент/ и допълнително ще представи дата, час и място където ще се преброят парите, с последващо изложената теза за предаване на средства на В. по силата на договор за влог от 18.12.2020г. Ангажираните в този смисъл доказателства не са кредитирани. Отделно от това, ревизиращите са изтъкнали, че не е в съответствие с обичайната търговска практика и икономическата логика да се платят 1 500.00 лв. на физическо лице за съхраняване на сума от 2 000 000.00 лв. за 2 години, след като дружеството има открити банкови сметки и ако депозира средствата в тях ще получава доходи от лихви. В този смисъл, не е кредитирано и твърдението, че парите се предоставят на физическото лице, поради несигурност на банковата система. Договорът за влог и приложенията към него приемо-предавателни протоколи са разгледани в качеството им на частни документи без достоверна дата, като е доказано формално прехвърляне на средствата в размер на 1 000 000.00 лв. от „Каса“ по „сметка други дебитори“.

Анализирани са стопанските операции, отразени по сметки 501 „Каса“ и 498 „Други дебитори“,

като е формиран извод, че осчетоводените по този начин суми попадат в обхвата на § 1, т. 4, б. „в“ вр. § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО. В заключение е прието, че се касае за скрито разпределение на печалбата в размер на 1 000 000,00 лв., подлежащо на облагане съгласно чл. 38 от ЗДДФЛ вр. чл. 194 от ЗКПО. В тази връзка в РД е посочено, че по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО скритото разпределение на печалба се смята за дивидент.

При съобразяване с цитираните правни основания в РД е обосновано, че към 31.12.2020г. е налице скрито разпределение на печалбата, съгласно т. 5 от § 1 на ДР на ЗКПО, осъществено в размер на 1 000 000 лв. За същото е направено предложение с РА да се установи дължим данък в размер на 50 000.00 лв. /1 000 000.00 лв. x 5%./, ведно със съответните лихви.

Горните констатации са оспорени от дружеството с възражение с вх. №2089/06.03.2023г. към което повторно са представени договорът за влог от 18.12.2020г., ведно с приемо-предавателните протоколи към него и договорите за наем на сейф. **За първи път е представен** и договор за заем от 02.06.2022г. между „ФД ЕСТЕТИКС ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ - ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД и „ФРАНСИС ТРЕЙД“ ЕООД. Въведено е ново твърдение, според който през 2022г. ревизираното дружество, в качеството си на заемател е сключило договор за заем с „ФРАНСИС ТРЕЙД“ ЕООД, с управител С. И. Ф., брат на управителя на ревизираното лице. В тази връзка е заявено, че по повод на така сключения договор за заем е поискано от г-н К. В. да върне сумите, оставени за съхранение при него. Според възражението, в дните, в които В. е връщал суми според приемно-предавателните протоколи, банковата сметка на „ФД ЕСТЕТИКС – ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ – ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД е захранвана и съответно постъпилите сумите са нареждани към „Франсис Трейд“ ЕООД. В подкрепа на тези твърдения са ангажирани вносни бележки от 07.06.2022 г., 13.06.2022 г., 20.06.2022 г., 06.07.2022 г., 10.10.2022 г. и 11.10.2022 г., банкови извлечения за тези дни и извадки от счетоводни регистри за 2021г. и 2022г. на сметки от група 50 - 501 „Каса“ и 503 „Разплащателна сметка“. Защитната теза на дружеството, както и представените доказателства не са кредитирани, като са приети за съставени за нуждите на ревизията (в П.. № 4).

След издаване на РД са извършени допълнителни процесуални действия с цел доказване на истинността на твърденията във възражението и реалността на представените документи към възражението. На ревизирания субект е връчено ИПДПОЗЛ № Р-22221722002778040004 от 14.12.2022 г., с което е изискано да бъдат дадени писмени обяснения във връзка с договора за влог, по-конкретно кое е наложило средствата да бъдат дадени за съхранение на трето лице, а не дружеството да наеме сейф, или защо сумите не са вложени в депозитна сметка. Изискани са счетоводни документи и регистри за 2021 г. и 2022 г., удостоверяващи движението на паричните средства. Не са ангажирани обяснения и документи.

На К. В. е извършена насрещна проверка резултатите, от която са обективирани в Протокол № П-22221523058714-141-001 от 07.04.2023 г. (П.. № 7) като на лицето е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения № П-22221523058714-040-001 от 17.03.2023 г. В отговор на 20.03.2023г. са представени аналогични на дадените от дружеството обяснения и са представени същите документи.

От „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД - в качеството му на правопримник на „РАЙФАЙЗЕНБАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, е изискана информацията относно отдадени под наем сейфове на К. В., както и справки за фактическото ползване на същия от наемателя или упълномощено лице, включително за датите на извършените посещения в трезора, за периода от 30.12.2020г. до 12.10.2022г. (л. 933 П.. № 7). С писмо с вх. № 3015/31.03.2023 от „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД са представени копия от сключените с К. В. договори за наем на сейф

със срок за ползване от 23.04.2020 г. до 10.05.2023 г. В отговора на „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ ЕАД изрично е посочено, че за периода от 30.02.2020 г. до 12.10.2022 г. К. В. не е посещавал лично наетата от него касета. Посещенията са направени от г-н Д. Г. С. - пълномощник.

Допълнително от „ОББ“ АД, в качеството му на правоприменник на „Кей Би Си Банк България“ ЕАД, е изисквана информацията относно посещенията правени от г-н С.. От банката е постъпил отговор, според който лицето е посещавало сейф № 1067 на датите: 05.01.2021 г., 19.01.2021 г., 29.01.2021 г. 02.02.2021 г. 03.02.2021 г., 23.02.2021 г., 24.02.2021 г. (л. 944 от П. № 7).

Съгласно тези данни приходните органи са приели за недоказана тезата, че В. е съхранявал сумите в сейф, тъй като са налице съществени несъответствия между датите на приемо-предавателните протоколи за предаване на сумите към В. и регистрираните посещения на сейфа. Неизяснен е останал въпросът как са взети парите от сейфа през 2022 г. при положение, че същият не е посещаван.

Прието е също, че не са представени изискваните доказателства относно реално възникнали заемни правоотношения между ревизираното дружество и „Франсис Трейд“ ЕООД. Създадена е привидност за движение на сумата 1 000 000,00 лв., която не може да бъде установена фактически нито при ревизираното дружество, нито при сочения за заемополучател, като е формиран извод за наличие на скрито разпределение на печалбата по смисъла на т. 5 от §1 на ДР на ЗКПО, в размер на 1 000 000 лв. (един милион лева), подлежащо на облагане. В тази връзка с процесния РА по реда на чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ е начислен 5 на сто данък дивидент в размер на 50 000 лв. На основание чл. 175 от ДОПК за невнесения в срок данък са начислени лихви в размер на 12962,39 лева.

Още при първоначалното азглеждане на жалбата по адм. дело № 11403/2023г. по описа на АССГ са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, вкл. доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията.

При първоначалното разглеждане на делото е допуснато, изслушано и прието заключение по ССчЕ (л. 141-164 от адм. д. 11403/2023г.), неоспорено от страните. Вещото лице след извършена проверка на документите по делото и в счетоводството на жалбоподателя е дало отговор на поставените му въпроси. Приобщени са допълнително представените от жалбоподателя писмени доказателства, по които вещото лице е изготвило експертизата, с протоколно определение на съда от 07.11.2024г. по адм. дело № 11403/2023г. Съдът намира заключението за мотивирано, компетентно и съответстващо на останалите събрани доказателства, поради което следва да бъде кредитирано.

При така установената фактическа обстановка и като извърши проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК и във връзка с чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП. Компетентността на органа, възложил ревизията - Р. И. Ф. - началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т. и на Л. В. Ц. – главен инспектор по приходите

при същата ТД на НАП - ръководител на ревизията, произтича от Заповед №3-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. и Заповед № 3-ЦУ-996 от 06.06.2022 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП (л. 31 и чл. 34), с които са оправомощени да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение, за които компетентна териториална дирекция съгласно чл. 8 от ДОПК е ТД на НАП С., като съгласно приложението производството по данъчно-осигурителен контрол по отношение на „ФД ЕСТЕТИКС-ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ-ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД следва да се осъществи от екип на ТД на НАП В. Т.. Съгласно ТР № 3/26.06.2025 г. на ВАС на РБ - ОСС от I и II колегии на ВАС, по тълкувателно дело № 2/2024 г. – "Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция". Ето защо РА е издаден от териториално и материално компетентни органи.

Ревизионният акт, РД и ЗВР/ЗИЗВР са подписани от органите по приходите при компетентната ТД на НАП с електронен подпис, за действителността и автентичността на който са представени доказателства. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ, електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.

При извършване на ревизията не се установяват допуснати процесуални нарушения, като всички подлежащи на връчване актове са връчени на ревизираното лице, като е обезпечено правото му на участие в производството. РД е издаден в срока по чл.117, ал.1 ДОПК и е с регламентираното в ал. 2 от с. з. съдържание, а РА е издаден в срока по чл.119, ал.2 ДОПК, като в него са обсъдени възраженията и представените доказателства след извършване спрямо последните на допълнителни процесуални действия, с оглед проверка на достоверността им. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване, като направените установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит. В РА са обсъдени представените към възражението срещу РД писмени доказателства, като от страна на ревизиращите са извършени допълнителни процесуални

действия (искана е информация от трето лице - търговска банка, извършена е насрещна проверка) и е направен анализ на резултатите в контекста на изтъкнатите твърдения от ревизираното лице. Извършените процесуални действия и събраните доказателства са осъществени по реда на ДОПК и при спазване на основните принципи на кодекса.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК.

Ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК поради установено наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК - липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно Закона за счетоводството или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред.

За да стигнат до тези изводи приходните органи са се позовали на несъответствието между фактите и счетоводното отразяване по отношение касовата наличност на ревизираното дружество, като за установяване дали парични средства са напуснали патримониума на дружеството или не, ревизиращите органи са изискали от дружеството пълна счетоводна отчетност, която обаче не е ангажирана в пълнота, доколкото не са представени първични счетоводни документи относно ревизирия период; хронологични регистри за ревизирия период; оборотни ведомости за 2019г., 2020г. и 2021г.; касови и банкови документи. Достъп до оригинални счетоводни документи на органите по приходите не е предоставен и при посещение при счетоводството на ревизираното лице, като били предоставени за преглед само фактури и месечни фискални отчети. Не била представена счетоводна отчетност, поради проблем със счетоводния софтуер. Поради това било прието, че в случая не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗСч, чийто основен принцип е всеки счетоводен запис да отразява вярното и честно имущественото и финансово състояние на предприятието, изискуемо на основание чл. 24 от ЗСч. Жалбоподателят оспорва изводите на органа по приходите за наличие на предпоставките на чл. 122 от ДОПК, както и определената му по този ред данъчна основа за облагане.

Относно спорния въпрос дали са налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК, същите от една страна предпоставят извършването на ревизия по специалния ред, а от друга при реализирането им дават основание да се определи данъчна основа за облагане, според критериите за това, визирани в, ал. 2 от същата разпоредба. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 - 7 ДОПК. В случая от представените в административната преписка доказателства се установява, че дружеството неколкократно е получавало искания за представяне на доказателства и обяснения, но не е представило или е предоставен достъп до исканата счетоводна отчетност. Дори при посещение в счетоводството на дружеството, такава не е предоставена и тези факти не се оспорват от жалбоподателя, нито е дадено логично обяснение за това. В конкретния случай, с уведомление по чл. 124 от ДОПК, редовно връчено по електронен път на 21.11.2022г., лицето е уведомено за констатациите на органа по приходите и в същото изрично е отбелязано, че са установени обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 от ДОПК - липсва или не е представена счетоводна отчетност съгласно ЗС или воденото счетоводство не дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, както и когато документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци или за определяне на задължителните

осигурителни вноски, са унищожени не по установения ред. Описани са конкретните фактически обстоятелства, довели до горните изводи, като на ревизираното лице изрично е даден 14 - дневен срок за представянето на доказателства и за даването на становище. От страна на ревизираното лице на 21.11.2022 г. по електронен път са представени писмени доказателства и същото не е възразило за липса на основание за определяне на данъка по този законов ред, поради което процедурата по чл. 124, вр. чл. 122 от ДОПК за преминаване към облагане по аналог формално се явява спазена.

След като са налице законовите предпоставки за провеждането на ревизията по особения ред, то на основание на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт фактическите констатации в него се смятат за верни до доказването на противното. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. В този случай доказателствената тежест е обърната и жалбоподателят е страната в процеса, която трябва да обори презумпцията за вярност на фактическите констатации на ревизионния акт, което в настоящия случай не беше направено. Бездействието за оборване на тази презумпция обезсмисля всички останали доводи, които са наведени или евентуално биха могли да се наведат с жалбата. Каквито и способности за доказване да се използват, те следва да са в насока, за оборване извода че в хода на ревизионното производство не са представени в пълнота счетоводни документи, които да позволяват установяването на данъчните задължения на лицето. Изготвената и приета по делото счетоводна експертиза, която не се базира на счетоводните документи в цялост, също няма как да размести доказателствената тежест по делото. От значение е, че от страна на вещото лице, в открито съдебно заседание при първоначалното разглеждане на делото пред АССГ, изрично е заявено, че са му представени отделни документи, които е изискал с оглед отговора на поставените задачи и посочва, че не може да даде становище относно това дали счетоводството на дружеството е водено редовно или не, доколкото не е имал такава задача.

Така също следва да се посочи, че в хода на ревизионното производство са предприети множество действия, които да изяснят именно въпросите относно редовността (в това число хронологичност и пълнота на счетоводните записи и съответствието им с първичните счетоводни документи), но от дружеството не е осигурен достъп, дадени са разнопосочни обяснения за липса на документи, за повреда в счетоводния софтуер и са представяни откъслечни такива, чиято принадлежност към надлежно водена счетоводна отчетност не може да бъде установена. Тя не се установява и от ССЕ.

Не без значение са и вътрешните противоречия в тезата на жалбоподателя по отношение на спорните факти. Първоначално е застъпена тезата, че всички парични средства в брой на дружеството са съхранявани от управителя лично. Едва на 21.11.2022 г. (след получаване на уведомлението, че ревизията ще се проведе по особен ред) по електронен път са представени оборотни ведомости за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., хронологичен регистър на счетоводни сметки 501 „Каса“ и 503 „Банка“ за 2020 г. договор за влог от 18.12.2020 г., задно с приложени към него осем приемо-предавателни протокола за предаване на парични средства и договор № 2738 от 18.04.2019 г. за наем на сейф, целящи да установят, че през 2020 г. ревизираното дружество е предоставило касовите наличности – 1 000 000 (един милион лева) в брой за отговорно пазене на К. В. В. - управителя на „ВЕСПУЛА“ ЕООД, и същият ги е съхранявал в нает от него банков сейф.

Като частни документи приложените договори и приемо-предавателни протоколи не разполагат с материална доказателствена сила, обвързваща съда. Тяхното съдържание се преценява от съда по вътрешно убеждение с оглед на всички обстоятелства по делото. При частните документи

защитата срещу тяхната материална доказателствена сила не е подчинена на изискванията за оспорване истинността на документ, защото съдът не е обвързан от тази доказателствена сила, а я преценява по свое вътрешно убеждение съобразно с всички данни по делото.

В настоящия случай съдът намира за недоказани твърденията на жалбоподателя, относно изтеглянето на парични средства от касата на дружеството във връзка със сключването на договор за влог. В този контекст, представените документи - договор за влог и приемо-предавателни протоколи, чак на етап на ревизията по осбен ред, в опит да се въведе нова сюжетна линия относно движението на касовата наличност от 1 000 000 лв. (управителят при ПУФО иначе е декларирал, че е съхранявана в дома му), съдът намира за съставени с цел единствено да обслужат защитната му теза /предвид развитието на ревизионното производство/ и са неверни по своето съдържание. В случай, че действително договорът за влог от 18.12.2020 г. е съществувал към сочения момент на сключването му, то същият би следвало да е известен на управителя към 09.08.2021г. при проверката (ПУФО), а и в хода на ревизията и да бъде посочен на проверяващите органи при получените две ИПДПИЗЛ. Верността на този частен документ се разколебава от отговорите на трето лице - банка, събрани в хода на ревизията. Посочено е, че сейфът, в който се твърди, че са съхранявани парични средства на дружеството не е бил посещаван от титуляря на договора с банката и от неговия пълномощник през 2022г., през която година се сочи, че съхраняваната сума е върната (на части) по сметка на дружеството. Действително експертизата е със заключение за налични счетоводни операции, но те не доказват реалното предаване и връщане на сумата, счетоводното отразяване без реално движение на парични средства се подкрепя и от безспорно установения факт, че сейфът не е посещаван през 2022г., съответно няма как на посочените в протоколите (както за предоставяне на парични средства, доколкото няма доказателства за проследимост на внасяните суми при посещенията на трезора, така и за връщането им) да са влагани, съответно изваждани от него определени суми, съхранявани в него. От значение също така е и обстоятелство, че заключението се основава на счетоводни документи, които в хода на ревизията не са представени от ревизираното дружество, още повече, че ревизията е спирана по негово искане. Ето защо, протоколите за предаване на парични средства по договор за влог, които са с характер на частни документи без достоверна дата, доколкото не се подкрепят от останалите доказателства по делото, не следва да се кредитират. Що се отнася до твърдения заем, предоставен през 2022 г., т.е. две години след периода, в който е установено, че паричните средства не са налични в касата на дружеството. Движението на парични средства в брой, внасянето им в банковата сметка на дружеството, състоянието на самата банкова сметка и последващото разпореждане с тях, не е установено нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство. Подробни банкови извлечения не са представени. Предвид всички констатирани противоречия логично приходните органи са приели, че установените близки родствени отношения между управителите на дружествата заемодател и заемател също сочат на симулиране на плащания. Доказателства за реални отношения липсват, тъй като от заемополучателя на свой ред не са представени пълни извлечения от банковата му сметка, така че да се удостовери реалното получаване на сумата в твърдения размер. Липсват и обяснения за необходимостта от заема за дейността на заемополучателя. Липсва и решение на управителния орган на дружеството за предоставяне на заем или за предаване на сумата за отговорно пазене. Нещо повече, липсва ангажиране и на доказателства за връщане на заема, доколкото посоченият в договора срок е изтекъл през 2025г.

В случая жалбоподателят не успя да опровергае изложените в ревизионния акт фактически констатации, относно наличието на необходимите законови предпоставки за формирането на данъчна основа в размер на 1 000 000 лв. (един милион лева), подлежаща на облагане с

окончателен данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по чл. 38, ал. 1, т. 2, б "а", в размер на 50 000,00 лв. за 2020 г. и лихви за забава в размер на 12 962,39 лв.

Съгласно § 1, т. 8 от ДР на ЗДДФЛ, във връзка с § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б.". По отношение на средствата с характер на скрито разпределение на печалбата, се прилага и облагане като дивидент - с данък при източника в случаите, предвидени в чл. 194 от ЗКПО, съответно - с окончателен данък по реда на чл. 38 от ЗДДФЛ. Разпоредбата на чл. 38, ал.1, т.2, буква „а“ от ЗДДФЛ, определя, че с окончателен данък се облагат облагаемите доходи от дивиденти и ликвидационни дялове в полза на местно или чуждестранно физическо лице от източник в България. Алинея 2 на същата разпоредба определя, че окончателният данък за доходите от дивиденти се определя върху brutната сума, определена с решението за разпределяне на дивидент. Съгласно ал. 3 на чл. 38 от ЗДДФЛ окончателният данък за доходите от дивиденти под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху brutния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата. Член 46, ал. 3 от ЗДДФЛ определя, че за доходите по чл. 38, ал. 1. ставката на данъка с 5 на сто. Съгласно ал. 5 на член 46 от ЗДДФЛ окончателният данък по глава шеста се удържа и внася в сроковете и по реда на чл. 65 - 68 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 65, ал. 3 от ЗДДФЛ данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.

Безспорно в хода на съдебното производство е установено, че счетоводното отразяване на сумата от 1 000 000 лв. /касова наличност/ като предадена за съхранение на г-н В. и съответно след около две години като върната по сметка на дружеството (стопанските операции, отразени по сметки 501 „Каса“ и 498 „Други дебитори“) не отговаря на действителното фактическо положение и правилно е прието, че осчетоводените по този начин суми попадат в обхвата на § 1, т. 4, б. „в“ вр. § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО.

Предвид всичко изложено и доколкото е доказано, че не е представена счетоводна отчетност, която да дава възможност за установяване на основата за данъчно облагане, ревизиращият екип обосновано и правилно е приложил материалния закон и е издал законосъобразен РА в процедура по чл. 122 от ДОПК, в частта на допълнително начисления окончателен данък по ЗДДФЛ.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че изводите на органите по приходите се основават на доказателства, събрани извън срока на ревизията. Извършените след подаденото възражение проверки от ревизиращите са свързани с наведените нови твърдения от жалбоподателя с възражението срещу РД. Това е сторено в изпълнение на задължението, предвидено в ал.120, ал.2, изр. второ от ДОПК, според което органът по приходите е длъжен да обсъди направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства. Възможността да се представят доказателства включително и при обжалване на РА пред съда не се преклудира и е свързана с тежестта на доказване в данъчния процес. Следва да се съобрази и обстоятелството, че органите по приходите не са формирали изводите си, въз основа на събрани след срока на ревизията доказателства, а на липсата на представени достоверни доказателства и логични обяснения от жалбоподателя в хода на ревизията.

Въз основа на изложеното съдът намира, че жалбата, като неоснователна и недоказана, следва да бъде отхвърлена.

При посочения изход на спора, на основание чл.161 от ДОПК, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 230 евро, както и сумата от 460 евро за първоначалното разглеждане на делото пред АССГ и за осъществения касационен контрол пред ВАС, определени на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 ГПК вр. с чл. 161, ал. 1 ДОПК.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, LXV състав,

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ФД ЕСТЕТИКС ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД, срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221722002778-091-001/21.07.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП В. Т., потвърден с Решение № 1499/20.10.2023 на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С., при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който на дружеството са установени задължения за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 50 000,00 лв., заедно с лихви в размер на 12 962,39 лв.

ОСЪЖДА „ФД ЕСТЕТИКС ГРУПОВА ПРАКТИКА ЗА ПЪРВИЧНА МЕДИЦИНСКА ПОМОЩ ДЕНТАЛНА МЕДИЦИНА“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 690 (шестстотин и деветдесет) евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: